

ॐ

- हंसोपनिषद् -

उप + नि + षद् - गुरुंच्या सान्निध्य नमूनेने वसून
ज्ञान मिळवणे - प्रमुख उपनिषद् - १०

परंतु एकूण लहानमोठी - ५०० च्यावर
१०८ परिचित | अहोपनिषद् या नावाचेही
एक उपनिषद् आहे.

हंसोपनिषद् - शुक्ल यजुर्वेदाचे आहे.

गौतम ऋषी आणि सनत् कुमार यांच्यातील संवाद आहे.
तीन वेदांमध्ये परब्रह्माचा हंसाची उपमा दिली
आहे. नीरक्षीर विवेक --- त्याचप्रमाणे ब्रह्मज्ञानाने

सत् - असत् | हेय - उपादेय | कर्तव्य - अकर्तव्य
यांच्यातील योग्य अयोग्य निवडीचे सामर्थ्य प्राप्त होते.

शिवाय हंस हा पाण्यात राहूनही पाण्यापासून
अलिप्त असतो. तसेच ब्रह्म हे या विश्वात
औतप्रात भरलेले असूनही निःस्पृहनेने दुर्ब जगापासून
अलिप्त असते. या ब्रह्मत्वचाचे विवरण यात केले आहे.

9

OCT

2010

Wk 40, 282-083

गौतम उवाच

8 am

भगवन् सर्वधर्मज्ञो सर्वशास्त्रविशारद ।
ब्रह्मविद्याप्रबोधो हि केनोपायेन जायते ॥ ६॥

9

प्रश्नोत्तररूपाने हा संवाद आहे. गौतम जसपी
विचारतात - हे भगवंता, तू सर्व धर्मज्ञा ज्ञाणणास
आणि सर्वशास्त्रांमध्ये पंडित आहेस. यास्तव मला
हे सांगा की ब्रह्मविद्याप्राप्ति कोणत्या उपायाने
होऊ शकते?

10

11

12

तीन संबोधने - भगवन्, सर्वधर्मज्ञ, सर्वशास्त्रविशारद

1 pm

सनतकुमार उवाच -

विचार्य सर्वधर्मेषु मतं ज्ञात्वा पिनाकिनः ।
पार्वत्या कथितं तत्त्वं शृणु गौतम तन्मम ॥३॥

2

सर्वधर्माविषयी विचार करून परमशिवाचे मत किंवा
अभिप्राय समजून पार्वतीदेवीने मला जे ब्रह्मतत्त्व
सांगितले, ते तू आता ऐक.
धारयते इति धर्मः

अशा धारण करव्यास येथे असणाऱ्या धर्माचे
विवेचन ज्या शास्त्रांमध्ये आले आहे अशी वेदांतशास्त्रे
या अध्याने अपेक्षित आहे.

6

शास्त्र - शासनात् त्रायते इति शास्त्र.

7

शास्त्राधार, शास्त्र काय सांगते?

तस्मात् शास्त्र प्रमाणं ते कार्यकार्यव्यवस्थितौ ।

8

Sl	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	
8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	20	21	
22	23	24	25	26	27	28	
29	30						

अनाख्येयपिदं गुह्यं योगिने कोशसंनिभम् ।
हंसस्याकृतिविस्तारं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥३॥

हे रहस्यमयं ब्रह्मतन्त्र इतर कोणातही सांगून नये. फक्त योगी पुरुषांनाच कथन करावे. ते ज्योतिषज्ञात्रांना लेखणी असून परमात्म्याच्या आकारासारखे विराट आहे. तसेच भुक्ते व मुक्ते अशी दोन्ही फळे देणारे आहे. श्रेयस - प्रयस । भुक्तिं मुक्तिं च विन्दते । हे तज्ज्व अनधिकारी वखनीला सांगितल्यास अर्थ जोडवतो ∴ ते गोपनीय ठेवावे. गुह्यज्ञान इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मया नद्य । चित्तवृत्तींचे नियंत्रण करण्यास समर्थ असणारा तो योगीपुरुष । तो हे तज्ज्व असून गुह्य ठेवू शकतो. हे तज्ज्व कसे आहे ? परमात्म्याच्या आकृतिविस्ताराप्रमाणे ते तज्ज्व विराटस्वरूपी व अज्ञानापासून भुक्ते देणारे आहे, ते ज्ञानरत्नकोशाप्रमाणे उपभोग प्रदान करणारे तसेच मोक्ष देणारे देखील आहे.

अथ हंसपरमहंस निर्णयं व्याख्यास्यामः ।
ब्रह्मचारिणे दान्ताय शुद्धभक्ताय हंसहंसैति सदा ध्यायन् ॥

आत्मा ब्रह्मचारी, इन्द्रियनिग्रह असलेला, गुरुनिष्ठा असलेला, श्रद्धालू, सतत हंस हंस (सोऽहम्) असा जप करणारा अशा सर्वांसाठी हंस व परमहंस यांच्या निर्णयाची व्याख्या करणार आहे. हंस म्हणजे आत्मा आणि परमहंस म्हणजे परमात्मा ।

हंसविद्येचा अधिकारी कोण ? ब्रह्मचारी, संयतन्द्रिय गुरुनिष्ठा, हंस-हंसचा जप करणारा, श्रद्धालू - गौतमभुजी

8 am

सर्वेषु देहेषु व्याप्य वर्तते यथा ह्यग्निः काष्ठेषु।
तितेषु तैकमिव न विदित्वा न मृत्युमिति ॥३॥

9

जसा लोकडामध्ये आग्ने व तिकामध्ये तेक व्यापून रहते
तखेच हा हेत सर्व शरीरांना व्यापून रहता. साधक
या हेतनाच्या ज्ञानाने मृत्युकधी पार करतो.

11

आग्ने तेक एका भागामध्ये व्यापून रहत नाही तर
संपूर्ण कणा कणात व्यापून राकते तसा हा आत्मा
देहान व्यापून रहतो. तो असा साधक मृत्युकधी
धाबरात नाही कारण तो जाणतो की शरीर नाशिवेत
आहे आत्मा नित्य व अमर आहे.

2

गुदमवष्टभ्याधारा व्युमुत्थाप्य स्वाधिष्ठानं त्रिप्रदासिणीकृत्य
माणेपूरकं गत्वा अनाहतमतिक्रम्य शिशनाग्ने पार्श्वे भवति ॥
विशुद्धां प्राणान्निह्याजानमुत्थायन् ब्रह्मरंध्रं ध्यायन्।
त्रिमज्जोऽहमित्येव सर्वदा पश्यति अनाकारश्च भवति ॥

3

4

डाव्या पायाने गुदप्रदेशातून देवून कुंभक करून, मुडाधारानून
प्राणवायूला वर नेडून स्वाधिष्ठानचक्रातून तीन प्रदासिणी
करण पुढे माणेपूरचक्रामध्ये (नाभिचक्रामध्ये) प्रवेश

6

करावा. त्यानंतर अनाहतचक्रातून पार करून विशुद्धचक्राच्या
खालच्या भागामध्ये लुकपाच्या लिंगाप्रमाणे दिग्गताच्या
दोन मोस्तखडाच्या मध्यभागानून विशुद्धचक्रामध्ये वायूला
प्रवेश करावा. त्या ठिकाणी प्राणाच्या निरास करून हजमे

7

प्राणवायूला थांबवून दोन भुवृहीमध्ये असणाऱ्या
आज्ञाचक्रामध्ये प्रवेश करून ब्रह्मरंध्राचे हजमे करून
चक्रामे ध्यान करावे. त्यावेळी त्रिमज्जोऽहम् हजमे
(जागृती, स्वप्न, सुषुप्ती) या तीन अवस्था हे जागृत अधिपत्या
भावात आहे असे गुरीयचैनन्य हजमे मीच आहे अशी

M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

8 am प्राचीनी येंडून ती साधक त्याचे दर्शन घेता आणि तयकार होतो.

9 ब्रह्मविद्या प्राप्त करायची असेल तर साधन कोणते? उपाय कोणता? या प्रश्नांची उत्तरे सनत्कुमार मुनींनी या मंत्राच्या माध्यमातून दिली आहेत. त्यांच्या मंत्र ब्रह्मज्ञानाची प्राप्ती ही अपरांगयोगाच्या अभ्यासाने होऊ शकते.

11 यम नियम आसन प्राणायाम } अपरांग
12 प्रत्याहार धारणा ध्यान सामाधी }

10 गुह्या साग्निध्यान निर्जनस्थानी, लिध्यासन्नारुढ
11 होडून सात चक्रांमध्ये क्रमशः प्रवेश करावा.

1 pm 1. मूलाधार - शुद्धप्रदेशापामून दोन बोटे वर याचे स्थान आहे. तिथे कुंडकिनी शक्तीचा निवास असतो. साधनेप्यारे कुंडकिनी शक्ती जागृत होण्यावर दिव्य शक्तीसोबतच अलौकिक तानिभाही प्राप्त होते.

2 2. स्वाधिष्ठान - मूलाधारचक्रापामून दोन बोटे अंतरावर स्वाधिष्ठान चक्र असते. या चक्रावर लक्ष केंद्रित होण्यास मनाची यंत्रणा इतर होडून तेजस्विता प्राप्त होते.

3 3. अनाहतरचक्र - हृदयाच्या मध्यभागी :: हृत्चक्र असेही म्हणतात. इथे जीवात्म्याचे निवासस्थान आहे. कवित्वरंके वाक्सिद्धी, भक्तिभावना जागृत होण्यासाठी इथे लक्ष द्यावे.

4 4. नाभिपूरचक्र - नाभिचक्र (स्थान नाभि). चंचलते इर होडून तेजस्विता प्राप्त होते.

5 5. विशुद्ध चक्र - गळ्याच्या मध्यभागी | मन शांत होते.

6 6. आज्ञायुक्त - दोन भुवयांच्या मध्य - दिव्यदृष्टीचे केंद्र. यात शंकराचा निस्तरा डोळी असेही म्हणतात.

7 7. सहकार चक्र - हृत्तरंड्र, नंदव्यार, विहृतिव्यार. ते तेजाचा पुत्र आहे. आत्मनिंद मिळते.

8 या सात चक्रांच्या आधारे ब्रह्मविद्या/हसविद्या प्राप्त होते.

8 am

एषो ऽसौ परमहंसो भ्रान्तकोटिप्रतीकरो
येनेदं सर्वं व्याप्तम् ॥७॥

9

एषः- हा, इसी- तो ।

10

हा तोच परमात्मा आहे ज्याने हे संपूर्ण जग व्यापले आहे आणि तो एकाच वेळी उगवलेल्या अमृत कोटि सूर्यप्रकाशाप्रमाणे नेजरवी आहे.

11

तस्य अष्टधा वृत्तिर्भवति । पूर्वदले पुष्टे मातिः । आग्नेये
निद्रालस्यादयो भवन्ति । दक्षिणे क्रौंचे मातिः । निम्बतले
पापे मनीषा । वारुण्यां क्रोडा । वायव्यां गमनादौ बुद्धिः ।
सौर्ये रतिप्रीतिः । ईशान्ये इव्यदानम् । मध्ये वैराग्यम् ।
केशरे जाग्रदवस्था । कर्णिकायां स्वप्नम् । त्रिगे लुप्तप्राप्तिः ।
पद्मत्यागे तुरीयम् । यथा हंसो नादो विहीनो भवति ।
तत् तुरीयान्तम् ॥८॥

3

याम्ये - दक्षिणदिशेच्या पाकळीवर / वारुण्यां पश्चिम-दिशेच्या
पाकळीवर, कर्णिकायाम् - कमळाचे फळ / बीजकोश ।

5

त्या हंसाची / जीवाच्या आठ प्रकारच्या वृत्ती
अहिन- त्याचा आधार असणारे हृदयकमळ वारा
पाकळ्यांनी परिपूर्ण आहे.

6

हू हंस किंवा हे ऋषि मानवाच्या हृदयामध्ये
ज्ञोताच्या स्वरूपाने विद्यमान असते असा उल्लेख
अथर्ववेदाप्रमाणे येतो. — स य एषो ऽन्नहृदय आकारः ।
मृगणे नो ज्ञो हा हृदयाच्या मध्यभागी असलेल्या
आकारात राहणारे असे वर्णन तैत्तिरीय उपनिषदात
आवते. या हृदयाचा आकार कमळासारखा असून
त्याला १२ पाकळ्या असतात. ०. हृदयकमळ

M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

8 am या हृदयकमळाच्या चार पाकळ्या (दळे) स्वशी नू
करु देणाऱ्या हेसाकडे (आत्म्याकडे) नेणाऱ्या आहेत.
9 आणि उरलेली आठ दळे या जगात वावदार करण्यासाठी
प्रेरणा देणारी आहेत.

10 हा हेस किंवा प्राणोपाधिक जीव जेव्हा एकका
पाकळीवर प्रवेश करतो तेव्हा वृत्ती त्यानुसार होताना.

11 पूर्व पाकळी - पुण्यकर्म करण्याकडे कळ वाढतो.
12 आग्नेय " - निद्रा व आरुस वाढतो, कृष्कर्म
दक्षिण " - क्षुद्रकर्मकडे बुध्दि होते.
1 pm मंजुल्य " - पापकर्मकडे कळ हातो
पश्चिम " - रवेळ्यासाठी प्रेरणा मिळते.
2 वायव्य - " - गमनागमन क्रियांचा वेग वाढतो.
उत्तर " - अनैय आणि प्रेम यांचे प्रमाण वाढते.
3 ईशान्य " - दान करण्याची वृत्ती वढीला लागते.

4 अशा प्रकारची आठ दळे आठ प्रकारच्या वृत्तींना जन्म
देतात. जेव्हा हा हेस हृदयकमळाच्या दळ्यांमध्ये
5 प्रवेश करतो तेव्हा वैराग्यवृत्ती उदयाला येते.

कमळदळीच्या नेणुवर हेसाचा संचार असताना जागृतावस्था
6 असते. अहंकाऱ्याची पूर्ण विकास झालेला असतो. पुढे
जेव्हा हृदयकमळाच्या कर्णिकस्थानात स्थाने बीजकोशात
7 प्रवेश करतो तेव्हा स्वप्नावस्था असते. त्यावेळी अहंकाऱ्याची
विकास अधो होतो. त्यानंतर मूळप्रदेशात हेसाचा प्रवेश
होतो तेव्हा सुषुप्ति अवस्था असते. जेव्हा हा हेस त्या
हृदयकमळापासून दूर होतो तेव्हा गुरियावस्था असते
त्या हेसाचा साक्षात्कार होतो. असा प्रत्यक्षात्कार
साप्त्यावर तो हेस अंतरबोध्य एक रूप होतो आणि जेव्हा
या अंतरात्म्यात अधुनायत्मक नाद विकसित होतो तेव्हा हा
जीवन्मा स्वरूपात पुन्हा प्रतियेष्ठित होतो

8 am अथो नाव आधारात् ब्रह्मरंध्रपर्यन्तं शुद्धस्फटिक
 संकाशः स वै ब्रह्म परमात्मते उच्यते ॥१॥

त्यानंतर म्हणजे निर्विकल्पसमाधी प्राप्त झाल्यावर
 योग्याच्या हृदयात असलेल्या निगुण आत्मा,
 मूलाधारापासून ब्रह्मरंध्रापर्यंत गेल्यावर (तुरीय
 अवस्थेला पोहोचल्यावर) शुद्ध स्फटिकाप्रमाणे विशुद्ध
 निर्मळ, प्रकाशमान होतो. ते शुक्लतेजस्वी ब्रह्मच
 परमात्मा असून संबोधले जाते.

परमात्मा कशाळा म्हणजे ?

1 pm ज्या परमतत्त्वावर चिंत एकाग्र होऊन सर्व चिंतवृत्तींचा
 नाश होतो. अशा योगीपुरुषाच्या हृदामध्ये तेजस्वी
 प्रकाश दृष्टीला पडतो. हा प्रकाश तेज स्फटिकाप्रमाणे
 तेजस्वी असतो, निर्मळ असतो. त्याला परमात्मा म्हणतात.
 परंतु या विशुद्ध तेजापर्यंत पोहोचण्याची किंवा
 त्या तेजस्वी तेजाचा साक्षात्कार हाण्याची प्रक्रिया
 मूलाधारापासून सुद्ध होऊन ब्रह्मरंध्रापर्यंत असते. ही
 प्रयोग प्रक्रिया एखाद्या योगीपुरुषाच पूर्ण करू शकतो.

अथ हेस भुषिः । अव्यक्तगायत्री छन्दः । परमहंसो
 देवता । हे बीजम् । सः शक्तिः । सोऽहं कीलकम् ॥१॥

7 भुषि हेस, अव्यक्तगायत्री छंद, परमहंस देवता, हे हे बीज
 असून स हा ही वगद्विर शक्ति आहे. सोऽहम् हा मंत्र आहे
 8 'उद्' इन्द्रियाकार' (उ जानेन्द्रिय व मन) अहोरात्र जपाची
 संख्या २९ हजार आहे. या मंत्रानेच सूर्य, चंद्र, निरंजन,
 निरामास सूर्यमाळ सव्ण आपण करावे. अंगन्यास व
 करन्यास करावा. हृदयामध्ये जीवात्म्यापासून शिवा
 परमात्म्याचे ध्यान करावे.

M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

या मंत्रामध्ये अजपाहंस मंत्रप्रकार संगीतका आहे.
मंत्रसिद्धिसाठी तांत्रिक काही आवश्यक आहेत.

षट्संख्यया अहोरात्रयोरेकविंशतिलक्ष्मिणि षट्शतानि
आधिकानि भवन्ति । सूर्याय सोमाय निरंजनाय
निराम्भालाय अतनुसूक्ष्म प्रचोदयति इति ॥११॥
आग्निषामाभ्यां वा षट् हृदयाद्यङ्गन्यास करन्यसौ
भवतः ॥ १२॥ एवं कृत्वा हृदये हंसमात्मानं ध्यायेत् ॥१३॥

हंस - प्रपंचसार या प्रकरणानुसार

हंकार म्हणजे पुरुष आगी सः ही प्रकृती आहे.

हं व सः या दोन व्यंज्या यांमधे हंजन इत्येव
साकेत्या शक्तीला 'अजपा' असे संबोधले जाते.

म्हणजे 'हंस' हा आत्ममंत्र म्हणजे जीवनमंत्र

म्हणजे अजपा असून परित्रियाकारे केला जाणारा आहे.

या अजपा मंत्राचा मूळी 'हंस' म्हणजे जीवात्मा आहे.

जप करणाऱ्या गायकाला गायारा - गायक त्रायते इति ।

म्हणून गायत्री हा हृदय आहे. परमहंस - परमात्मा ही
देवता आहे हं हं बीज तर सः ही शक्ती आहे.

हंसात्मसाक्षात्कारासाठी या मंत्राचा जप करावा.

दिवसभर (अहोरात्र) स्वसोच्छ्वास संख्या २१, ६००

तितकीच जपसंख्या --- याचे ४ अंगाने विभाजन!

पहिला भाग - ब्रह्मापुत्र सूर्याला

दुसरा " - सूत्रभाव प्राप्त करणाऱ्या चंद्राला

तिसरा " - शरीररहित, सूक्ष्म, विरट अशा सर्वेश्वराला

चौथा " - जीवात्म्यांपेक्षा भिन्न अशा परमात्म्याला.

समर्पित करून अंगन्यासाद्वारे विधी करून मग
ब्रह्माचे परमात्म्याचे ध्यान हृदयात करावे.

8 am अग्नीषोमी पञ्चावोकारः शिर उकारो
 विन्दुस्त्रिनेत्रं मुख्यं रुद्रो रुद्राणी चरणा विविधं
 9 कण्ठतः कुर्यात् इति उन्मनाः अजपोसंहार इति
 अभिधीयते ॥ १७ ॥ एवं हंसस्वरान्मनो विचार्यते ॥
 10 1193)

10 अग्नीषोमी - सूर्य आणि चंद्र पक्षी - बाहू शुभा
 11 अजपा - हंसविद्या.

12 सूर्य व चंद्र हे ज्याचे बाहू आहेत. ओंकार हे
 मस्तक असून विंदुसहित असलेला अकार, उकार व
 मकार हे तीन नेत्र आहेत. रुद्र हे मुख्य असून,
 1 pm रुद्राणी व गंगा हे दोन चरणा आहेत.

मोक्षाची इच्छा असणाऱ्याने सगुण आणि निर्गुण
 2 या प्रकारांनी कंठावर हंसध्यान करावे. अशा
 दोन प्रकारच्या ध्यानाने मुनींनी केलेला अजपा
 3 उपसंहार हा 'परमात्मा' म्हटला जातो. अशा प्रकारे
 हंसविद्येच्या आधीन झालेले मन' ते कार्य पस
 4 नाही, मस्तक नाही असा विचार करायला प्रवृत्त होते.

यापूर्वीच्या मंत्रांमध्ये निर्गुण ध्यानाविषयी
 5 सांगितले होते परंतु ते सर्वांना शक्य नाही. त्यासाठी
 सगुण ध्यान प्रकार या मंत्रावर सांगितला आहे.

6 हंसविद्याप्राप्तीसाठी सगुण आणि निर्गुण असे
 दोन ध्यानप्रकार आहेत. इथे गुणासहित प्रातिम्याआधार
 7 घेतला जातो. दोन बाहू, एक मस्तक, तीन डोळे, दोन
 प्राय आणि एक मुख्य असलेल्या हंसाने कंठावर
 8 ध्यान करणे म्हणजे 'सगुण ध्यान' आहे.

M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

8 am

अस्यैव जपकोटया नादमनुभवति । स च दशविधो जायते । चिण्णिते प्रथमः चिञ्चिण्णिते द्वितीयः ।

9

घटानादसृतीयः । शंखनादचतुर्थः । पञ्चमनादः । षष्ठस्तालनादः । सप्तमो वेणुनादः । अष्टमो भरीनादः । नवमो मृदङ्गनादः । दशमो मेघनादः ॥१६॥

10

11

या अजपाजपाने मृणजेच 'सोडहम सोडहम' या मंत्राच्या कोटयवाधे जपप्रभावाने दहा प्रकारच्या नाद

12

अनुभवास येतो. प्रारंभी 'चिण्' असा ध्वनि ऐकू येतो. त्यानंतर 'चिण्-चिण्' असा श्रव्यात्मक नाद एकायता मिळतो. तिसरा प्रकार हा घंटानादाप्रमाणे असतो.

1 pm

शंखनादाप्रमाणे अग्नियक्त होणारा नाद हा चौथ्या प्रकारात मोडतो. पाचव्या प्रकारात वीणानाद एकायता मिळतो. तालनादाप्रमाणे सहावा नादप्रकार असतो. सुस्वर

2

वेणुवादिनासारखा सातवा नाद आपल्या कानामध्ये गुणगुणत असल्याचा अनुभव येतो. आठवा नादप्रकार हा भरीनादासमान वारतो. मृदङ्गनादाचे अनुकरण

3

करणारा नववा नादप्रकार आहे. तसेच दहावा नादप्रकार हा मेघांच्या गडगडाट प्रमाणे भयंकर असतो.

4

मोठा प्राणिची इच्छा असेल परंतु सृष्टी/निर्गुण यापैकी कोणतेही ध्यान करणे शक्य नसेल तेव्हा काय करावे? कोणता मार्ग अनुसरावा? याचे उत्तर इथे मिळते.

5

कोणतेही व्यक्ती स्वामोच्छ्वास तर उहोरात्र करत असतो. त्या श्वासाळा व उच्छ्वासाळा जोडत शांतपणे

6

अजपा जप करूया, दररोज २९,६०० असे करत ही संख्या कोटयवाधे होईल तेव्हा त्याला दहा प्रकारचे नाद

7

हे क्रमाक्रमाने ऐकू येऊ लागतील. चिण्, चिण्चिण्, घंटा, शंख, वीणा, ताल, वेणु, भरी, मृदंग, मेघनाद।

8

इसे नादश्रवण होणारा साधक, योग्य मार्गाने ब्रह्ममार्गकिडे जात आहे असे समजावे.

9

8 am

नवमं परित्यज्य दशमैवाभ्यसेत् ॥१७॥

9

मुमुक्षुने पहिले नउ प्रकार न अभ्यासता म्हणजे फक्त दहाव्या प्रकाराचा अभ्यास करावा.

10

तोच नादप्रकार परब्रह्मापर्यंत पोहोचवण्यासाठी सहाय्यक ठरतो. इतर नउ प्रकार नानाविध सिध्दी

11

मिळवून देतात. त्यात जर साधक असकळी जर मुठ्या ध्यायापासून दळू शकतो. १० व्या नादप्रकार

12

अभ्यासाने तो मुक्तिरूप फळाचा भागीदार होऊ शकतो.

1 pm

प्रथमं चित्रिणीगात्रं द्वितीयं गात्रमञ्जनम् ।

तृतीयं भेदनं याति चतुर्थं कम्पते शिरः ॥१२॥

2

पञ्चमं स्रवते तालु कर्णोऽमृतानिषेवणम् ।

सप्तमं गूढविज्ञानं परा वाचा तथापरमं ॥१५॥

3

अदृश्यं नवमं देहं दिवं चक्षुस्तथाऽमहम् ।

दशमं परमं ब्रह्म भवेद् ब्रह्मात्मसामिधौ ॥२०॥

4

यापूर्वीच्या मंत्रामध्ये दहा प्रकारच्या नादानुभवांचे वर्णन केले आहे. त्या नादानुभवांचे फळ या मंत्रात सांगितले आहे. प्रत्येकाचे फळ विभिन्न आहे.

6

जेव्हा कोर्यवाची संख्येने 'सोऽहम् सोऽहम्' असा जप केला जातो. तेव्हा प्रत्येक अवयवातून चिण् असा ध्वनि तिकू येतो. म्हणजेच तो साधक चित्रिणीगात्र होतो. हा पहिला नादानुभव आहे. दुसऱ्या प्रकारात या चित्रिणीगात्रांचा नाश होतो. अर्थात चिण् चिण् होवतो. त्या अवयवांना भेदून शरीरात प्रवेश करतो.

तिसऱ्या प्रकारात शरीरात प्रविष्ट झालेला ध्वनि हृदयाचा भेद करून हृदयकमळाचा विकास करतो. चौथ्या प्रकारात

महत्तक कंपायमान होते. याचाच अर्थ चतुर्थ नादप्रकार

नेतर त्यांच्या अस्थिमधून

विह्वल-विह्वल असा आवाज येत होतो.

8 am हा कुम्भकात्रमाणे असतो. कुंभक प्रणायामामध्ये रोधून धरलेला वायु आभायकामध्ये प्रवेश करताच मस्तकाची स्थिती कंप पावण्याप्रमाणे होत. त्याचाच अनुभव येतो. तंत्रीनादाप्रमाणे अभिव्यक्त होणाऱ्या पाचव्या नाद-प्रकारामध्ये टाळू पाडूनतो. काठ गळायला लागते. तालनाद अभिव्यक्त होणाऱ्या सहाव्या प्रकारामध्ये अमृताचा आस्वाद येता येतो. म्हणजेच चंद्र सूर्य या दोन्ही ग्रहांचे नेत्र परस्परांत मिसळते जाडून त्यातील भेद नाशिला होतो. शीतोष्णस्थिती म्हणजेच स्थितप्रज्ञ स्थितीचा अनुभव (अविनाशी स्थिती) येता येतो.

1 pm भेरीनादाप्रमाणे अनुभव येतो हा आठवा प्रकार आहे. यामध्ये परा वाणी कार्यरत होऊन साधक रिकतशास्त्र वेजा होतो. नवव्या नादानुभवाने वर अदृश्य करण्याची शक्ती म्हणजे अंतर्धान पावण्याची शक्ती साधकाक प्राप्त होते तसेच दिवाहृष्टी कार्यते. दहावा प्रकार मेधनादाप्रमाणे असतो. त्यामुळे परब्रह्माशी, तदकारता साधता येते. जीवात्मा व परमात्मा यांचे एक्य साधले जाऊन साधकाक एक्य परिपूर्ण, नित्य, अविनाशी अशा अक्षय तत्वाचा अनुभव येतो.

अनुभव येतो, असे जरी सोयीसाठी म्हटले असले तरी ही स्थिती अनुभवाच्या पाठीकडची असते. केवळ एक्य तत्त्व शिष्टक राहते, ते म्हणजे ब्रह्मतत्त्व! म्हणजेच व अथर्ववेदान चार वाणींचा उद्देश्य - परा, पश्यन्ती, मध्यमा, नैखरी - - - - -

परा - नित्य, अक्षय, अनादि-अनेत आहे. वाणीची लूप्त अवस्था पश्यन्ती - विचारतरंग उठणे, भाव व्यक्त करण्याची इच्छा/अव्यक्त मध्यमा - विचाराना अभिव्यक्त करण्याचा प्रयत्न नैखरी - विचार/भाव या वाणीव्यारे प्रकट होताना व्यवहार पूर्ण करण्यासाठी नैखरी आवश्यक आहे.

M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Omniscient, Omnipresent
Omnipotent

8 am

तास्मिन्मने विधीयते। विधीने मनासि संकल्प-
विकल्पे दग्धे पुण्यापे सदाशिवः शक्त्यात्मा
स्वर्त्रावास्थितः स्वयंज्योतिः शुद्धो बुद्धो नित्यो
निरञ्जनः शान्ततमः प्रकाशयन्तानि वेदानुवचनं
भवानि इत्युपनिषद् ॥ २० ॥

10

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

11

त्या ब्रह्मामध्ये मन विधीन होते. विधीन झालेव्या
मनामध्ये संकल्प विकल्प नाहीसे होतात. पुण्य
आणि पाप जवळ जाऊन जातात. मग अशा
संकल्पविकल्पविरहित, पापपुण्यरहित निर्मळ मनामध्ये
स्वर्त्रावास्थित असणारा स्वयंज्योति, शुद्ध, स्वर्ज,
नित्य, निरञ्जन, तेजस्वी सदाशिव शक्त्यात्माचा
साक्षात्कार होतो असे वेदवचन आहे.

1 pm

संकल्प - विकल्प करणे हे मनाचे कार्य
असते. मनाचे पाप पुण्याचे विभाजन करणे. नानापिंध
विकार उत्पन्न करणारे हे मनाचे असते.

4

योगाधिकारवृत्तिनिरोधः सानुसार मनाच्या या
स्वर्त्रावास्थी नशि तेव्हाच होतो जेव्हा मन
परब्रह्मामध्ये विधीन होते. किंवा Vice versa
अशी अवस्था होत तेव्हा ब्रह्मात्मरत्नाचा

6

साक्षात्कार योगीपुरुषांना किंवा साधकांना होतो.
हे ब्रह्मात्मतत्त्व स्वयंज्योति, स्वर्ज, नित्य, तेजस्वी,
शुद्ध आणि निरञ्जन आहे. परब्रह्माचे असे स्वरूप
वेदान्त्यांनी सादले आहे.

7

8

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥